

MEDLEMSMØTE 30.05.2017

Sted: Quality Hotel Strand

Tema: Skogbruket i Gjøvik og bioøkonomi

Til stede: 7 medlemmer, og gjestene Linda Ljungquist, Stig Ottosson, Kari Rongen

3-minutter: Stig fortalte om at sammenslåingen med NTNU har ført til byråkratisering. Alt blir mer komplisert. Dette er en ulempe med alle slike store organisasjoner. Han pekte på at de fremste universitetene i verden ikke er så store.

Dagens hovedtema var ved Arnt Oluf Eide, som er skogbrukssjef i Gjøvik kommune.

Gjøvik er den 9. største skogbrukskommunen i landet. Bare Ringerike og sju Hedmarkskommuner er større. Skogbruksforvaltningen i kommunen gir skogeierne råd og veiledning, driver kommunal skog, administrerer tilskuddsordninger på 1,1 mill., og følger opp lovverket.

Sist år satte man rekord med å avvirke 240.900 kubikkmeter tømmer til en pris på 76 millioner kroner, hvilket gir en kubikkmeterpris på rundt kr 330. Sysselsettingen er på rundt 250 omregnet til hele årsverk.

Foruten hogst har man plantet over en million nye trær, markbearbeidet 3000 daa og pleiet ungskogen på 3100 daa.

En utfordring for skogbruket er at prisene står stille eller synker, samtidig som utgiftene øker. Eksempelvis kunne foredragsholderen for 18 år siden leve av å drive egen skog, noe han ikke kunne gjort i dag.

Massevirke føres i det alt vesentlige ut av landet. Bare Skogn og Saugbruks i Halden er igjen av mottakere.

Tømmer er det avsetning for, men det er ikke lenger slik at skogeiere avventer aktivitet til prisene måtte gjøre et hopp. Det gjør de ikke lenger.

Foredragsholderen tror mindre på skog som energikilde enn som råvare for produkter. Trebaserte produkter binder CO2, det vil si tar det ut av kretsløpet for lange tider. Brenning av tre fører jo CO2 tilbake til atmosfæren.

Foredragsholderen mener det er viktig å ha fått NTNU til Gjøvik fordi de kan forske fram nye anvendelsesområder for tre.

Byggebransje og arkitekter må få øynene opp for mer anvendelse av tre og masseproduksjon og rasjonalisering gjennom automasjon og robotisering. Dette gir lite svinn, hurtig bygging til lav pris, lavere enn betong.

Ved å satse på tre skaffer man arbeidsplasser til innlandet, og demper CO2-fotavtrykket.

Ref: Ola Rongen